# Ta sẽ chẳng vui nếu có trong tay cả núi vàng to như núi Uhud sau ba ngày trôi qua mà nó vẫn còn bên Ta dù một đồng vàng, ngoại trừ Ta giành lại một ít để trả nợ, hoặc Ta sẽ chia nó cho những nô lệ của Allah thế này, thế này, thế này.

Ông Abu Zar kể: Lúc tôi đang đi cùng với Thiên Sứ của Allah tại vòng đai nóng của Madinah, lúc trước mặt chúng tôi là núi Uhud thì Thiên Sứ gọi: {Này Abu Zar.} Tôi đáp: Xin lắng nghe, thưa Thiên Sứ của Allah. Người nói: {Ta sẽ chẳng vui nếu có trong tay cả núi vàng to như núi Uhud sau ba ngày trôi qua mà nó vẫn còn bên Ta dù một đồng vàng, ngoại trừ Ta giành lại một ít để trả nợ, hoặc Ta sẽ chia nó cho những nô lệ của Allah thế này, thế này, thế này.} ở bên phải, ở bên trái, ở sau lưng. Xong Người bước đi. Người nói tiếp: {Quả thật, người giàu có sẽ nghèo khổ trong Ngày Tận Thế ngoại trừ ai đó sử dụng tiền như thế này, thế này, thế này} ở bên phải, ở bên trái, ở sau lưng {nhưng họ quá ít} sau đó Người nói với tôi: {Cậu hãy ở yên đó đến khi Ta trở lại} rồi Người đi mất trong bóng đêm mất dạng. Bổng tôi nghe được âm thanh ngày càng lớn làm tôi sợ ai đó gây hại đến Thiên Sứ, tôi có ý định đi đến Người nhưng tôi sực nhớ lời Người dặn: {Cậu hãy ở yên đó đến khi Ta trở lại} thế là tôi ở tại chổ đến khi Người trở lại, tôi nói: Thưa Thiên Sứ của Allah tôi đã nghe được âm thanh làm tôi sợ và kể cho Người nghe ý định của tôi. Người hỏi: {Cậu nghe âm thanh đó nữa à?} Tôi nói: Dạ có. Người giải thích: {Đó là Jibril đã đến gặp Ta, Người nói: Tín đồ nào trong cộng đồng Ngươi chết không phạm tội Shirk với Allah là y được vào Thiên Đàng.} Tôi hỏi: Cho dù y có Zina và trộm cắp luôn ư? Người nhấn mạnh: {Cho dù y có Zina và trộm cắp.}

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Ý nghĩa Hadith: Ông Abu Zar kể: Lúc tôi đang đi cùng với Thiên Sứ của Allah tại vòng đai nóng của Madinah, lúc trước mặt chúng tôi là núi Uhud thì Thiên Sứ nói: {Ta sẽ chẳng vui nếu có trong tay cả núi vàng to như núi Uhud sau ba ngày trôi qua mà nó vẫn còn bên Ta dù một đồng vàng, ngoại trừ Ta giành lại một ít để trả nợ} nghĩa là nếu như Ta có trong tay số lượng vàng nhiều chất đóng như ngọn núi Uhud là Ta bố thí hết vì chính nghĩa của Allah, Ta chỉ chừa lại một ít đủ để chi dùng và trả nợ, còn lại bấy nhiêu Ta không để cạnh bên mình, Ta sẽ thấy buồn nếu qua ba ngày mà số vàng đó vẫn còn bên Ta dù chỉ ít đỉnh. Đây là bằng chứng khẳng định Thiên Sứ của Allah không có mưu cầu cao trong cuộc sống trần gian này, Người luôn sống tối giản nhất có thể. Thật sự là vậy, lúc qua đời bộ áo giáp mặc mỗi khi ra trận Thiên Sứ còn cầm ở nhà một người Do Thái để mượn lúa mạch cho gia đình. Nếu như trần gian là thứ được Allah yêu thích là Ngài đã không cấm Thiên Sứ của Ngài hưởng thụ rồi {Trần gian là thứ đáng bị nguyền rủa ngoại trừ lời tụng niệm Allah và tương tự, người ‘Alim (học giả Islam) và người truyền đạt kiến thức Islam.} và tất cả những gì phục tùng Allah. Sau đó Thiên

Sứ nói: {Quả thật, người giàu có sẽ nghèo khổ trong Ngày Tận Thế} nghĩa là người giàu trong cuộc sống trần gian có rất ít thời gian hành đạo trong Ngày Tận Thế, bởi người giàu đa phần bận rộn trong cuộc sống, bộn bề với công việc, thường tỏ ra đầy đủ bất cần, tự cao, ngoãnh mặt việc phục tùng Allah, y đã bị cuộc sống trần gian mê hoặc y nên trong Ngày Tận Thế y có rất ít ân phước. Câu: {ngoại trừ ai đó sử dụng tiền như thế này, thế này, thế này} nghĩa là dùng đồng tiền, tài sản riêng mà chi dùng vì chính nghĩa của Allah. Xong Người nói: {nhưng họ quá ít} nghĩa là người thật sự chi tiền vì Allah quá ít đi. Sau đó Người nói: {Tín đồ nào trong cộng đồng Ngươi chết không phạm tội Shirk với Allah là y được vào Thiên Đàng, cho dù y có Zina và trộm cắp} nghĩa là Islam không xem nhẹ tội trộm cắp và Zina. Không, đúng hơn đây là đại tội nên ông Abu Zar ngạc nhiên hỏi muốn nhấn mạnh: Cho dù y có Zina và trộm cắp luôn ư? Người đáp: {Cho dù y có Zina và trộm cắp.} Bởi với người chết trong niềm tin Iman vào Allah nhưng phạm rất nhiều đại tội sẽ được Ngài đối xử qua lời phán: {Quả thật, Allah không bao giờ tha thứ cho kẻ phạm Shirk (thờ phượng ai đó, vật gì đó) với Ngài nhưng Ngài sẵn sàn tha thứ ngoài tội đó cho bất cứ ai Ngài muốn.} (Chương 4 – Al-Nisa': 48). Ngoài tội Shirk có thể được Allah tha thứ và có thể bị Ngài trừng phạt nhưng cuối cùng vẫn được vào Thiên Đàng, bởi Người chết hoàn toàn vô can với mọi hình thức Shirk thì kết quả là được vào Thiên Đàng. Ngược lại, ai vi phạm Shirk sẽ bị muôn đời trong Hỏa Ngục, tất cả việc hành đạo của y bị hủy bỏ, bởi với bọn Munaafiq (ngụy Islam) đã từng tuyên thệ với Thiên Sứ: {Chúng tôi xin chứng nhận Người là Thiên Sứ của Allah.} (chương 63 – Al-Munaafiqun: 1) và họ đã tụng niệm Allah nhưng rất ít, kèm thêm họ có hành lễ Salah nhưng {và khi chúng đứng dậy hành lễ Salah thì nặng nề lừa biếng.} (chương 4 – Al-Nisa': 140) vậy mà kết quả bọn họ ở tận cùng đáy của Hỏa Ngục. Đây là bằng chứng cho sự sống giản dị ở trần gian. Và con người không nên xem trọng quá cuộc sống trần gian này, hãy để nó ở bàn tay đừng đặt nó vào con tim có thế tấm lòng mới dễ dàng hướng về Allah và mới đạt được đỉnh điểm của sự giản đơn. Tuy nhiên, giản dị không có nghĩa là bỏ mặc cuộc sống trần gian không quan tâm. Không, hãy lấy những gì được phép lấy, chi tiêu bằng đường lối Islam cho phép, đừng quên bổn phận của bạn trong cuộc sống trần gian nhưng quan trọng là chỉ đặt nó ở bàn tay, đừng đặt nó vào con tim.

http://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/3916